

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ)
2019/1937**

z 23. októbra 2019

o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie

KAPITOLA I

**ROZSAH PÔSOBNOSTI, VYMEDZENIE POJMOV A PODMIENKY
OCHRANY**

Článok 1

Účel

Účelom tejto smernice je posilniť presadzovanie práva a politik Únie v určitých oblastiach stanovením spoločných minimálnych noriem, ktorými sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany osôb nahlasujúcich porušenia práva Únie.

Článok 2

Vecná pôsobnosť

1. V tejto smernici sa stanovujú spoločné minimálne normy na ochranu osôb nahlasujúcich tieto porušenia práva Únie:

a) porušenia, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti aktov Únie stanovených v prílohe, ktoré sa týkajú týchto oblastí:

i) verejné obstarávanie;

ii) finančné služby, produkty a trhy a predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

iii) bezpečnosť a zhoda výrobkov;

iv) bezpečnosť dopravy;

v) ochrana životného prostredia;

vi) ochrana pred žiarením a jadrová bezpečnosť;

vii) bezpečnosť potravín a krmív, zdravie a dobré životné podmienky zvierat;

viii) verejné zdravie;

ix) ochrana spotrebiteľov;

x) ochrana súkromia a osobných údajov a bezpečnosť sietí a informačných systémov;

b) porušenia poškodzujúce finančné záujmy Únie, ako sa uvádzajú v článku 325 ZFEÚ a ako sa ďalej uvádzajú v relevantných opatreniach Únie;

▼B

- c) porušenia týkajúce sa vnútorného trhu uvedené v článku 26 ods. 2 ZFEÚ vrátane porušení pravidiel Únie o hospodárskej súťaži a štátnej pomoci, ako aj porušenia týkajúce sa vnútorného trhu v súvislosti s konaniami, ktoré porušujú pravidlá v oblasti dane z príjmov právnických osôb alebo dojednania, ktorých účelom je získať daňové zvýhodnenie, ktoré má predmet alebo účel platného práva v oblasti dane z príjmov právnických osôb.
2. Touto smernicou nie je dotknutá právomoc členských štátov rozšíriť ochranu podľa vnútroštátneho práva na oblasti alebo akty, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1.

*Článok 3***Vzťah k iným aktom Únie a vnútroštátnym ustanoveniam**

1. Ak sa v aktoch Únie pre konkrétne odvetvia uvedených v časti II prílohy stanovujú osobitné pravidlá o nahlasovaní porušení, uplatňujú sa uvedené pravidlá. Ustanovenia tejto smernice sa uplatnia v rozsahu, v akom v uvedených aktoch Únie pre konkrétne odvetvia nie je daná vec upravená povinne.
2. Touto smernicou nie je dotknutá zodpovednosť členských štátov zaistiť národnú bezpečnosť ani ich právomoc chrániť svoje základné bezpečnostné záujmy. Konkrétne sa nevzťahuje na nahlásenia o porušení pravidiel obstarávania týkajúce sa aspektov obrany alebo bezpečnosti, pokiaľ nie sú upravené v relevantných aktoch Únie.
3. Touto smernicou nie je dotknuté uplatňovanie práva Únie ani vnútroštátneho práva týkajúceho sa ktorejkoľvek z týchto oblastí:
- a) ochrana utajovaných skutočností;
 - b) ochrana povinnosti právnikov zachovávať mlčanlivosť a povinnosti mlčanlivosti zdravotníckeho personálu;
 - c) neverejné porady sudcov;
 - d) pravidlá trestného konania.
4. Touto smernicou nie sú dotknuté vnútroštátne pravidlá o výkone práv pracovníkov na konzultácie s ich zástupcami alebo odborovými organizáciami a o ochrane pred opatrením spôsobujúcim neopodstatnenú ujmu v nadväznosti na tieto konzultácie, ani autonómia sociálnych partnerov a ich právo uzatvárať kolektívne zmluvy. Tým nie je dotknutá úroveň ochrany priznaná touto smernicou.

*Článok 4***Osobná pôsobnosť**

1. Táto smernica sa vzťahuje na nahlasujúce osoby pracujúce v súkromnom alebo vo verejnom sektore, ktoré získali informácie o porušeníach v rámci pracovného kontextu a ku ktorým patria prinajmenšom:

▼B

- a) osoby, ktoré majú postavenie pracovníka v zmysle článku 45 ods. 1 ZFEÚ vrátane štátnych zamestnancov;
- b) osoby, ktoré majú postavenie samostatne zárobkovo činné osoby v zmysle článku 49 ZFEÚ;
- c) akcionári a osoby patriace do správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu podniku vrátane nevýkonných členov, ako aj dobrovoľníkov a platených alebo neplatených stážistov;
- d) akékoľvek osoby pracujúce pod dohľadom a vedením zmluvných partnerov, subdodávateľov a dodávateľov.

2. Táto smernica sa vzťahuje aj na nahlasujúce osoby, keď nahlasujú alebo zverejňujú informácie o porušeníach nadobudnuté v rámci pracovného pomeru, ktorý sa medzitým skončil.

3. Táto smernica sa vzťahuje aj na nahlasujúce osoby, ktorých pracovný pomer sa ešte len má začať, ak boli informácie o porušeníach získané počas procesu náboru alebo iného rokovania pred uzavretím zmluvy.

4. Opatrenia na ochranu nahlasujúcich osôb stanovené v kapitole VI sa v relevantných prípadoch vzťahujú aj na tieto osoby:

- a) pomocní sprostredkovatelia;
- b) tretie osoby, ktoré sú spojené s nahlasujúcimi osobami a ktoré by mohli byť postihnuté odvetnými opatreniami v rámci pracovného kontextu, napríklad kolegovia alebo príbuzní nahlasujúcich osôb, a
- c) právne subjekty, ktoré nahlasujúce osoby vlastnia, pre ktoré pracujú alebo s ktorými sú inak spojené v pracovnom kontexte.

*Článok 5***Vymedzenie pojmov**

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „porušenie“ je konanie alebo opomenutie, ktoré:
 - i) je nezákonné a týka sa aktov Únie a oblastí patriacich do rozsahu vecnej pôsobnosti uvedeného v článku 2 alebo
 - ii) je v rozpore s predmetom alebo účelom pravidiel ustanovených v aktoch Únie a oblastiach patriacich do rozsahu vecnej pôsobnosti uvedeného v článku 2;
2. „informácie o porušeníach“ sú informácie vrátane odôvodnených podozrení o skutočných alebo možných porušeníach a o pokusoch zatajiť takéto porušenia, ku ktorým došlo alebo ku ktorým veľmi pravdepodobne dôjde v organizácii, v ktorej nahlasujúca osoba pracuje alebo pracovala, alebo v inej organizácii, s ktorou nahlasujúca osoba je alebo bola v kontakte prostredníctvom svojej práce;

▼B

3. „nahlásenie“ alebo „nahlásiť“ je ústne alebo písomné oznámenie informácií o porušeníach;
4. „interné nahlasovanie“ je ústne alebo písomné oznamovanie informácií o porušeníach v rámci právneho subjektu v súkromnom alebo verejnom sektore;
5. „externé nahlasovanie“ je ústne alebo písomné oznamovanie informácií o porušeníach príslušným orgánom;
6. „zverejnenie informácií“ alebo „zverejniť informácie“ je verejné sprístupnenie informácií o porušeníach;
7. „nahlasujúca osoba“ je fyzická osoba, ktorá nahlási alebo zverejní informácie o porušeníach získané v pracovnom kontexte;
8. „pomocný sprostredkovateľ“ je fyzická osoba, ktorá pomáha nahlasujúcej osobe v priebehu procesu nahlasovania v pracovnom kontexte a ktorej pomoc by mala byť dôverná;
9. „pracovný kontext“ je súčasná alebo minulá pracovná činnosť vo verejnom alebo súkromnom sektore, prostredníctvom ktorej osoby bez ohľadu na povahu tejto činnosti získajú informácie o porušeníach a v rámci ktorej by mohli byť tieto osoby postihnuté odvetnými opatreniami, ak takéto informácie nahlásia;
10. „dotknutá osoba“ je fyzická alebo právnická osoba, na ktorú sa odkazuje v nahlásení alebo zverejnení informácií ako na osobu, ktorej sa pripisuje porušenie alebo s ktorou sa uvedená osoba spája;
11. „odvetné opatrenie“ je akékoľvek priame alebo nepriame konanie alebo opomenutie, ku ktorému dochádza v pracovnom kontexte, ktoré je vyvolané interným alebo externým nahlásením alebo zverejnením informácií a ktoré nahlasujúcej osobe spôsobuje alebo môže spôsobiť neopodstatnenú ujmu;
12. „následné opatrenie“ je akékoľvek opatrenie, ktoré prijme príjemca nahlásenia alebo akýkoľvek príslušný orgán na posúdenie pravdivosti tvrdení uvedených v nahlásení a prípadne na vyriešenie nahláseného porušenia vrátane opatrení, ako je interné prešetrovanie, vyšetrovanie, trestné stíhanie, opatrenia na navrátenie finančných prostriedkov alebo ukončenie konania;
13. „spätná väzba“ je poskytnutie informácií nahlasujúcej osobe o následných plánovaných alebo prijatých opatreniach a o dôvodoch takýchto následných opatrení;
14. „príslušný orgán“ je vnútroštátny orgán určený na prijímanie nahlásení v súlade s kapitolou III a poskytovanie spätnej väzby nahlasujúcim osobám, a/alebo ktorý je určený na vykonávanie povinností stanovených v tejto smernici, najmä pokiaľ ide o následné opatrenia.

*Článok 6***Podmienky ochrany nahlasujúcich osôb**

1. Nahlasujúce osoby majú nárok na ochranu podľa tejto smernice za týchto podmienok:

▼B

- a) odôvodnene sa domnievali, že nahlásené informácie o porušení boli pravdivé v čase nahlásenia a že tieto informácie patrili do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a
- b) nahlásenie podali interne v súlade s článkom 7 alebo externe v súlade s článkom 10 alebo zverejnili informácie v súlade s článkom 15.

2. Bez toho, aby boli dotknuté existujúce povinnosti ustanoviť anonymné nahlásovanie podľa práva Únie, touto smernicou nie je dotknutá právomoc členských štátov rozhodovať o tom, či právne subjekty v súkromnom alebo verejnom sektore a príslušné orgány musia prijímať anonymné nahlásenia porušení a prijímať následné opatrenia v nadväznosti na ne.

3. Osoby, ktoré nahlásili alebo zverejnili informácie o porušení anonymne, ale ktoré boli následne identifikované a sú postihnuté odvetnými opatreniami, majú napriek tomu nárok na ochranu stanovenú v kapitole VI, pokiaľ spĺňajú podmienky stanovené v odseku 1.

4. Osoby nahlásujúce porušenia, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, príslušným inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie majú nárok na ochranu stanovenú v tejto smernici za rovnakých podmienok ako osoby, ktoré nahlásujú externe.

KAPITOLA II

INTERNÉ NAHLASOVANIE A NÁSLEDNÉ OPATRENIA

*Článok 7***Nahlásovanie prostredníctvom interných kanálov nahlasovania**

1. Vo všeobecnosti a bez toho, aby boli dotknuté články 10 a 15, sa informácie o porušení môžu nahlásovať prostredníctvom interných kanálov nahlasovania a postupmi ustanovenými v tejto kapitole.

2. Členské štáty nabádajú, aby sa na nahlásovanie využívali skôr interné kanály nahlasovania ako nahlásovanie prostredníctvom externých kanálov nahlasovania, ak umožňujú účinne riešiť porušenie interne a ak sa nahlásujúca osoba domnieva, že nehrozia odvetné opatrenia.

3. V súvislosti s informáciami, ktoré právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore poskytujú podľa článku 9 ods. 1 písm. g) a príslušné orgány podľa článku 12 ods. 4 písm. a) a článku 13, sa poskytujú aj vhodné informácie týkajúce sa využívania interných kanálov nahlasovania uvedených v odseku 2.

*Článok 8***Povinnosť zriadiť interné kanály nahlasovania**

1. Členské štáty zabezpečia, aby právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore zriadili kanály a postupy pre interné nahlásovanie a pre následné opatrenia, a to po konzultácii a dohode so sociálnymi partnermi, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.

▼B

2. Kanály a postupy uvedené v odseku 1 tohto článku musia umožňovať pracovníkom subjektu nahlasovať informácie o porušeníach. Nahlasovanie informácií o porušeníach môžu umožniť aj iným osobám uvedeným v článku 4 ods. 1 písm. b), c) a d) a v článku 4 ods. 2, ktoré sú v kontakte s týmto subjektom v pracovnom kontexte.

3. Odsek 1 sa uplatňuje na právne subjekty v súkromnom sektore, ktoré majú 50 alebo viac pracovníkov.

4. Prahová hodnota stanovená v odseku 3 sa nevzťahuje na subjekty, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti aktov Únie uvedených v častiach I.B a II prílohy.

5. Kanály nahlasovania môže interne prevádzkovať osoba alebo oddelenie určené na tento účel alebo ich môže externe poskytovať tretia strana. Záruky a požiadavky uvedené v článku 9 ods. 1 sa uplatňujú aj na poverené tretie strany, ktoré prevádzkujú kanál nahlasovania pre právny subjekt v súkromnom sektore.

6. Právne subjekty v súkromnom sektore s 50 až 249 pracovníkmi môžu využívať spoločné zdroje, pokiaľ ide o prijímanie nahlásení a akékoľvek vyšetrenie, ktoré sa má vykonať. Tým nie sú dotknuté povinnosti uložené takýmto subjektom touto smernicou, a to zachovávať dôvernosť, poskytovať spätnú väzbu a riešiť nahlásené porušenie.

7. Po primeranom vyhodnotení rizika so zreteľom na povahu činnosti subjektov a z toho vyplývajúcu úroveň rizika, predovšetkým pre životné prostredie a verejné zdravie, môžu členské štáty vyžadovať od právnych subjektov v súkromnom sektore s menej ako 50 pracovníkmi, aby zriadili kanály a postupy pre interné nahlasovanie v súlade s kapitolou II.

8. Členské štáty oznámia Komisii každé rozhodnutie, ktoré prijmú a ktorým sa vyžaduje, aby právne subjekty v súkromnom sektore zriadili interné kanály nahlasovania podľa odseku 7. Toto oznámenie musí obsahovať dôvody rozhodnutia a kritériá použité v posudzovaní rizík uvedenom v odseku 7. Komisia uvedené rozhodnutie oznámi ostatným členským štátom.

9. Odsek 1 sa uplatňuje na všetky právne subjekty vo verejnom sektore vrátane všetkých subjektov, ktoré sú vlastnené alebo ovládané takýmito subjektmi.

Členské štáty môžu od povinnosti uvedenej v odseku 1 oslobodiť obce, ktoré majú menej ako 10 000 obyvateľov, alebo menej ako 50 pracovníkov, alebo iné subjekty uvedené v prvom pododseku tohto odseku s menej ako 50 pracovníkmi.

Členské štáty môžu ustanoviť, že interné kanály nahlasovania môžu byť pre obce spoločné alebo prevádzkované spoločnými orgánmi obcí podľa vnútroštátneho práva, pokiaľ sa spoločné interné kanály nahlasovania odlišujú od príslušných externých kanálov nahlasovania a sú vo vzťahu k nim samostatné.

Článok 9

Postupy pre interné nahlasovanie a pre následné opatrenia

1. Postupy pre interné nahlasovanie a pre následné opatrenia uvedené v článku 8 zahŕňajú:
 - a) kanály na prijímanie nahlásení, ktoré sú navrhnuté, zriadené a prevádzkované bezpečným spôsobom, ktorý zabezpečuje ochranu dôvernosti informácií o totožnosti nahlasujúcej osoby a akejkoľvek tretej strany spomenutej v nahlásení a zabraňuje prístupu k nim zo strany neoprávnených zamestnancov;
 - b) potvrdenie prijatia nahlásenia poskytnuté nahlasujúcej osobe v lehote sedem dní od daného prijatia;
 - c) určenie nestranej osoby alebo oddelenia príslušných na prijímanie následných opatrení v nadväznosti na nahlásenia, ktorými môže byť tá istá osoba alebo to isté oddelenie ako tie, ktoré prijímajú nahlásenia, a ktoré budú viesť komunikáciu s nahlasujúcou osobou a v prípade potreby ju požiadajú o ďalšie informácie a poskytnú jej spätnú väzbu;
 - d) dôsledné prijímanie následných opatrení určenou osobou alebo oddelením uvedeným v písmene c);
 - e) dôsledné prijímanie následných opatrení ustanovených vo vnútroštátnom práve, pokiaľ ide o anonymné nahlasovanie;
 - f) primeranú lehotu na poskytnutie spätnej väzby, ktorá nepresiahne tri mesiace od potvrdenia doručenia nahlásenia, alebo ak sa také potvrdenie nahlasujúcej osobe nezaslalo, tri mesiace od uplynutia lehoty siedmich dní od podania nahlásenia;
 - g) poskytnutie jasných a ľahko dostupných informácií o postupoch pre externé nahlasovanie príslušným orgánom podľa článku 10 a v relevantnom prípade inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie.

2. Kanály uvedené v odseku 1 písm. a) umožnia nahlasovanie písomne alebo ústne alebo oboma týmito spôsobmi. Ústne nahlasovanie sa môže podávať telefonicky alebo prostredníctvom iných systémov hlasových správ, a na požiadanie nahlasujúcej osoby prostredníctvom osobného stretnutia v primeranej lehote.

KAPITOLA III

EXTERNÉ NAHLASOVANIE A NÁSLEDNÉ OPATRENIA

Článok 10

Nahlasovanie prostredníctvom externých kanálov nahlasovania

Bez toho, aby bol dotknutý článok 15 ods. 1 písm. b), nahlasujúce osoby nahlásia informácie o porušeníach prostredníctvom kanálov a postupov uvedených v článkoch 11 a 12 po tom, čo najprv podali nahlásenie internými kanálmi nahlasovania, alebo priamo externými kanálmi nahlasovania.

*Článok 11***Povinnosť zriadiť externé kanály nahlasovania a prijať následné opatrenia v nadväznosti na nahlásenia**

1. Členské štáty určia orgány príslušné na prijímanie nahlásení, poskytovanie spätnej väzby a prijímanie následných opatrení v nadväznosti na nahlásenia a poskytnú im primerané zdroje.
2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány:
 - a) zriadili nezávislé a autonómne externé kanály nahlasovania na prijímanie a spracúvanie informácií o porušeníach;
 - b) bezodkladne, avšak v každom prípade do siedmich dní od prijatia nahlásenia, potvrdili jeho prijatie, pokiaľ nahlásujúca osoba výslovne nepožiadala inak alebo pokiaľ sa príslušný orgán odôvodnene nedomnieva, že potvrdenie prijatia nahlásenia by ohrozilo ochranu totožnosti nahlásujúcej osoby;
 - c) v nadväznosti na nahlásenia konali s náležitou starostlivosťou;
 - d) poskytli nahlásujúcej osobe spätnú väzbu v primeranej lehote, ktorá nepresiahne tri mesiace, alebo v riadne odôvodnených prípadoch šesť mesiacov;
 - e) oznámili nahlásujúcej osobe konečný výsledok vyšetrovania vedeného z dôvodu tohto nahlásenia v súlade s postupmi ustanovenými vo vnútroštátnom práve;
 - f) včas postúpili informácie, ktoré obsahuje nahlásenie vhodným príslušným inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie na ďalšie vyšetrenie, ak je tak stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve.
3. Členské štáty môžu stanoviť, že príslušné orgány môžu po riadnom posúdení veci rozhodnúť, že nahlásené porušenie je jednoznačne menej závažné a nevyžaduje si prijatie ďalších následných opatrení podľa tejto smernice iných ako ukončenie konania. Tým nie sú dotknuté iné povinnosti alebo iné príslušné postupy riešenia nahláseného porušenia ani ochrana priznaná touto smernicou v súvislosti s interným alebo externým nahlasovaním. V takom prípade príslušné orgány oznámia nahlásujúcej osobe svoje rozhodnutie spolu s jeho odôvodnením.
4. Členské štáty môžu stanoviť, že príslušné orgány sa môžu rozhodnúť ukončiť konanie v prípade opakujúcich sa nahlásení, ktoré v porovnaní s predchádzajúcim nahlásením, vo veci ktorého už bolo príslušné konanie ukončené, neobsahujú žiadne nové zmysluplné informácie o porušeníach, pokiaľ nové právne alebo skutkové okolnosti neodôvodňujú prijatie iných následných opatrení. V takom prípade príslušné orgány oznámia nahlásujúcej osobe svoje rozhodnutie spolu s jeho odôvodnením.
5. Bez toho, aby tým bola dotknutá lehota stanovená v odseku 2 písm. d), môžu členské štáty ustanoviť, že príslušné orgány môžu v prípade veľkého množstva nahlásení prednostne riešiť nahlásenia o závažných porušeníach alebo o porušeníach základných ustanovení patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

▼B

6. Členské štáty zabezpečia, aby každý orgán, ktorý prijal nahlásenie, ale ktorý nemá právomoc riešiť nahlásené porušenie, postúpil toto nahlásenie v primeranej lehote a zabezpečeným spôsobom príslušnému orgánu a aby o tomto postúpení bola bezodkladne informovaná nahlasujúca osoba.

*Článok 12***Zriadenie externých kanálov nahlasovania**

1. Externé kanály nahlasovania sa považujú za nezávislé a autonómne, ak spĺňajú všetky tieto kritériá:

- a) sú navrhnuté, zriadené a prevádzkované takým spôsobom, ktorý zabezpečí úplnosť, integritu a dôvernosť informácií a zabráni prístupu k nim zo strany neoprávnených zamestnancov príslušného orgánu;
- b) umožňujú trvalé uchovávanie informácií v súlade s článkom 18 na účely vykonania ďalšieho vyšetrenia.

2. Externé kanály nahlasovania musia umožňovať nahlasovanie písomne a ústne. Ústne nahlasovanie sa môže podávať telefonicky alebo prostredníctvom iných systémov hlasových správ, a na požiadanie nahlasujúcej osoby osobným stretnutím v primeranej lehote.

3. Príslušné orgány zabezpečia, aby v prípade, keď sa nahlásenie prijalo prostredníctvom iných kanálov, než sú kanály nahlasovania uvedené v odsekoch 1 a 2, alebo ho prijali iní zamestnanci, než zamestnanci zodpovední za vybavovanie nahlásení, zamestnanci, ktorí ho prijali, nesmú poskytnúť žiadne informácie, ktoré by mohli identifikovať nahlasujúcu osobu alebo dotknutú osobu, a urýchlene a bez zmeny postúpia nahlásenie zamestnancom zodpovedným za vybavovanie nahlásení.

4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány určili zamestnancov zodpovedných za vybavovanie nahlásení, a najmä za:

- a) poskytovanie informácií o postupoch pre nahlasovanie všetkým zainteresovaným osobám;
- b) prijímanie nahlásení a následných opatrení v nadväznosti na ne;
- c) udržiavanie kontaktu s nahlasujúcou osobou na účely poskytnutia spätnej väzby a v prípade potreby na účely vyžiadania ďalších informácií.

5. Zamestnanci uvedení v odseku 4 absolvujú osobitnú odbornú prípravu na účely vybavovania nahlásení.

*Článok 13***Informácie týkajúce sa prijímania nahlásení a následných opatrení**

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zverejňovali na svojich webových sídlach v osobitnej, ľahko identifikovateľnej a dostupnej časti aspoň tieto informácie:

- a) podmienky na nárok na ochranu podľa tejto smernice;

▼B

- b) kontaktné údaje pre externé kanály nahlasovania podľa článku 12, najmä elektronické a poštové adresy a telefónne čísla pre takéto kanály, pričom sa uvedie, či sa telefonické rozhovory zaznamenávajú;
- c) postupy vzťahujúce sa na nahlasovanie porušení vrátane spôsobu, akým môžu príslušné orgány žiadať nahlasujúcu osobu o objasnenie nahlásených informácií alebo o poskytnutie ďalších informácií, lehoty na poskytnutie spätnej väzby a typ a obsah tejto spätnej väzby;
- d) režim dôvernosti údajov, ktorý sa vzťahuje na nahlásenia, a najmä informácie týkajúce sa spracúvania osobných údajov v súlade s článkom 17 tejto smernice, článkami 5 a 13 nariadenia (EÚ) 2016/679, článkom 13 smernice (EÚ) 2016/680, a prípadne článkom 15 nariadenia (EÚ) 2018/1725;
- e) charakter následných opatrení, ktoré sa prijímajú v nadväznosti na nahlásenia;
- f) prostriedky nápravy a postupy na ochranu pred odvetnými opatreniami, a dostupnosť dôverného poradenstva pre osoby, ktoré zvažujú nahlásenie;
- g) vyhlásenie, v ktorom sú zreteľne vysvetlené podmienky, za ktorých osoby, ktoré nahlásujú informácie príslušnému orgánu, sú oslobodené od vzniknutej zodpovednosti za porušenie dôvernosti podľa článku 21 ods. 2, a
- h) v relevantnom prípade kontaktné údaje informačného centra alebo jediného nezávislého správneho orgánu podľa článku 20 ods. 3

*Článok 14***Preskúmanie postupov zo strany príslušných orgánov**

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány pravidelne, a najmenej raz za tri roky, preskúmali svoje postupy na prijímanie nahlásení a následných opatrení. Príslušné orgány zohľadnia pri preskúmaní takýchto postupov svoje skúsenosti, ako aj skúsenosti iných príslušných orgánov a prispôbia svoje postupy zodpovedajúcim spôsobom.

KAPITOLA IV

ZVEREJŇOVANIE INFORMÁCIÍ*Článok 15***Zverejňovanie informácií**

1. Osoba, ktorá zverejní informácie, má nárok na ochranu podľa tejto smernice, ak je splnená niektorá z týchto podmienok:
 - a) osoba najprv nahlásila informácie interne a externe, alebo priamo externe v súlade s kapitolami II a III, ale v nadväznosti na nahlásenie neboli v lehote uvedenej v článku 9 ods. 1 písm. f) alebo v článku 11 ods. 2 písm. d) prijaté primerané opatrenia, alebo
 - b) osoba sa odôvodnene domnieva, že:

▼B

- i) porušenie môže predstavovať bezprostredné alebo zjavné ohrozenie verejného záujmu, napríklad núdzová situácia alebo riziko nezvratnej škody, alebo
 - ii) v prípade externého nahlásenia by hrozili odvetné opatrenia alebo by vyhliadky na účinné riešenie porušenia boli slabé vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, napríklad, že dôkazy môžu byť zatajené alebo zničené, alebo, ak je možné, že existuje tajná dohoda medzi páchatelom porušenia a orgánom alebo že orgán sa na porušení podieľa.
2. Tento článok sa nevzťahuje na prípady, keď osoba poskytne informácie priamo tlačí podľa osobitných vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa ustanovuje systém ochrany týkajúci sa slobody prejavu a práva na informácie.

KAPITOLA V

USTANOVENIA O INTERNOM A EXTERNOM NAHLASOVANÍ

*Článok 16***Povinnosť zachovávať dôvernosť**

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie o totožnosti nahlasujúcej osoby neposkytli bez výslovného súhlasu uvedenej osoby nikomu okrem zamestnancov oprávnených prijímať nahlásenia alebo následné opatrenia v nadväznosti na ne. Platí to aj pre všetky ostatné informácie, z ktorých možno totožnosť nahlasujúcej osoby priamo alebo nepriamo odvodiť.
2. Odchyľne od odseku 1 možno informácie o totožnosti nahlasujúcej osoby a akékoľvek iné informácie uvedené v odseku 1 poskytnúť, len ak existuje nevyhnutná a primeraná povinnosť uložená právom Únie alebo vnútroštátnym právom v kontexte vyšetrovania vnútroštátnymi orgánmi alebo súdneho konania, a to aj na účely zaručenia práva na obhajobu dotknutej osoby.
3. Poskytnutie informácií vykonané podľa výnimky stanovenej v odseku 2 podlieha primeraným zárukám podľa platných pravidiel Únie a vnútroštátnych pravidiel. Nahlasujúca osoba musí byť najmä informovaná pred tým, ako sa poskytnú informácie o jej totožnosti, okrem prípadov, keď by sa takýmito informáciami ohrozilo súvisiace vyšetrovanie alebo súdne konanie. Pri informovaní nahlasujúcich osôb im príslušný orgán zašle písomné odôvodnenie, v ktorom uvedie dôvody poskytnutia dotknutých dôverných údajov.
4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány, ktoré prijímú informácie o porušeníach zahŕňajúce obchodné tajomstvá, tieto obchodné tajomstvá nepoužívali alebo nezverejňovali na účely nad rámec toho, čo je nevyhnutné na prijímanie vhodných následných opatrení.

Článok 17

Spracúvanie osobných údajov

Spracúvanie osobných údajov vykonávané podľa tejto smernice vrátane výmeny alebo zasielania osobných údajov príslušnými orgánmi sa vykonáva v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 a smericou (EÚ) 2016/680. Výmena alebo zasielanie informácií inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie sa musí uskutočniť v súlade s nariadením (EÚ) 2018/1725.

Osobné údaje, ktoré zjavne nie sú relevantné pre vybavenie konkrétneho nahlásenia, sa nezbierajú alebo v prípade, ak sa náhodou zozbierali, sa bez zbytočného odkladu vymažú.

Článok 18

Uchovávanie záznamov o nahláseniach

1. Členské štáty zabezpečia, aby právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány uchovávali záznamy o každom prijatom nahlásení v súlade s požiadavkami dôvernosti stanovenými v článku 16. Nahlásenia sa uchovávajú len dovtedy, kým je to potrebné a primerané na splnenie požiadaviek, ktoré ukladá táto smernica, alebo iných požiadaviek, ktoré ukladá právo Únie alebo vnútroštátne právo.

2. Ak sa na nahlasovanie používa zaznamenávaná telefónna linka alebo iný nahrávací systém hlasových správ, sú právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány oprávnené so súhlasom nahlasujúcej osoby zdokumentovať ústne podané nahlásenie v jednej z týchto foriem:

- a) vypracovaním záznamu rozhovoru v trvalom a vyhľadateľnom formáte alebo
- b) prostredníctvom úplného a presného prepisu rozhovoru vypracovaného zamestnancami zodpovednými za vybavovanie nahlásenia.

Právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány ponúknu nahlasujúcej osobe možnosť skontrolovať a opraviť prepis hovoru a potvrdiť ho podpisom.

3. Ak sa na nahlasovanie používa nezaznamenávaná telefónna linka alebo iný nenahrávací systém hlasových správ, právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány sú oprávnené zdokumentovať ústne podané nahlásenie vo forme presnej zápisnice o rozhovore vypracovanej písomne zamestnancami zodpovednými za vybavovanie nahlásenia. Právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány ponúknu nahlasujúcej osobe príležitosť skontrolovať a opraviť zápisnicu o tomto rozhovore a potvrdiť ju podpisom.

4. Ak osoba požaduje stretnutie so zamestnancami právnych subjektov v súkromnom a verejnom sektore alebo príslušných orgánov, aby nahlásila informácie podľa článku 9 ods. 2 a článku 12 ods. 2, právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány so súhlasom nahlasujúcej osoby zabezpečia, aby sa uchovali úplné a presné záznamy zo stretnutia v trvalom a vyhľadateľnom formáte.

▼B

Právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány sú oprávnené zdokumentovať stretnutie v jednej z týchto foriem:

- a) vypracovaním záznamu rozhovoru v trvalom a vyhľadateľnom formáte alebo
- b) prostredníctvom presnej zápisnice o stretnutí vypracovanej zamestnancami zodpovednými za vybavovanie nahlásenia.

Právne subjekty v súkromnom a verejnom sektore a príslušné orgány ponúknu nahlásujúcej osobe príležitosť skontrolovať a opraviť zápisnicu o tomto stretnutí a potvrdiť ju podpisom.

KAPITOLA VI

OCHRANNÉ OPATRENIA

Článok 19

Zákaz odvetných opatrení

Členské štáty prijímajú všetky potrebné opatrenia, aby zakázali akúkoľvek formu odvetných opatrení voči osobám uvedeným v článku 4, vrátane hrozby odvetných opatrení a pokusov o odvetu, a to najmä vo forme:

- a) pozastavenia výkonu činnosti, výpovede, odvolania, prepustenia alebo rovnocenného opatrenia;
- b) preradenia na nižšiu pozíciu alebo odmietnutia povýšenia;
- c) presunu povinností, zmeny miesta výkonu práce, zníženia mzdy, zmeny pracovného času;
- d) neposkytnutia odbornej prípravy;
- e) negatívneho hodnotenia výkonu alebo negatívnych pracovných referencií;
- f) uloženia alebo vykonania akéhokoľvek disciplinárneho opatrenia, pokarhania alebo inej sankcie vrátane finančnej pokuty;
- g) nátlaku, zastrašovania, obťažovania alebo ostrakizácie;
- h) diskriminácie, znevýhodnenia alebo nespravodlivého zaobchádzania;
- i) nezmenenia pracovnej zmluvy na dobu určitú na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, ak mohol pracovník oprávnené očakávať, že sa mu ponúkne trvalý pracovný pomer;
- j) neobnovenia alebo predčasného ukončenia pracovnej zmluvy na dobu určitú;
- k) spôsobenia ujmy vrátane poškodenia dobrej povesti osoby, najmä v sociálnych médiách, alebo finančnej straty vrátane straty obchodných príležitostí a straty príjmu;
- l) zaradenia na čiernu listinu na základe neformálnej alebo formálnej dohody v rámci odvetvia či priemyslu, čo môže znamenať, že táto osoba si už budúcnosti v tomto odvetví alebo priemysle nenájde zamestnanie;
- m) predčasného ukončenia alebo zrušenia zmluvy o dodávke tovarov alebo poskytovaní služieb;
- n) zrušenia licencie alebo povolenia;
- o) vyžadovania psychiatrického alebo lekárskeho vyšetrenia.

Článok 20

Opatrenia na podporu

1. Členské štáty zabezpečia, aby osoby uvedené v článku 4 mali v relevantných prípadoch prístup k opatreniam na podporu, a to najmä k týmto:
 - a) komplexné a nezávislé informácie a poradenstvo, ktoré sú ľahko a bezplatne dostupné verejnosti a týkajú sa postupov a prostriedkov nápravy na ochranu pred odvetnými opatreniami, a práv dotknutej osoby;
 - b) účinná pomoc príslušných orgánov pred ktorýmkoľvek relevantným orgánom podieľajúcim sa na ich ochrane pred odvetnými opatreniami, vrátane, ak to ustanovuje vnútroštátne právo, potvrdenia skutočnosti, že majú nárok na ochranu podľa tejto smernice, a
 - c) právna pomoc v trestných a cezhraničných občianskoprávných konaniach v súlade so smernicou (EÚ) 2016/1919 a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES ⁽¹⁾ a v súlade s vnútroštátnym právom prístup k právnej pomoci v ďalších konaniach a k právnomu poradenstvu alebo inej právnej pomoci.
2. Členské štáty môžu ustanoviť finančnú pomoc a podporné opatrenia vrátane psychologickkej podpory pre nahlásujúce osoby v rámci súdnych konaní.
3. Opatrenia na podporu uvedené v tomto článku môže v relevantných prípadoch poskytovať informačné centrum alebo jeden jasne určený nezávislý správny orgán.

Článok 21

Opatrenia na ochranu pred odvetnými opatreniami

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie ochrany osôb uvedených v článku 4 pred odvetnými opatreniami. Takéto opatrenia zahŕňajú najmä opatrenia, ktoré sú uvedené v odsekoch 2 až 8 tohto článku.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3 ods. 2 a 3, ak osoby nahlásia informácie o porušeníach alebo zverejnia informácie v súlade s touto smernicou, nepovažujú sa za osoby porušujúce akékoľvek obmedzenie týkajúce sa zverejňovania informácií, a nevzniká im zodpovednosť akéhokoľvek druhu spojená s takýmto nahlásením alebo zverejnením informácií, pokiaľ sa odôvodnene domnievali, že nahlásenie alebo zverejnenie takýchto informácií bolo nevyhnutné na odhalenie porušenia podľa tejto smernice.
3. Nahlásujúcej osobe nevzniká zodpovednosť vo vzťahu k nadobudnutiu informácií alebo prístupu k informáciám, ktoré sú nahlásené alebo zverejnené, pokiaľ toto ich nadobudnutie alebo tento prístup k nim nie sú sami o sebe trestným činom. Ak je toto nadobudnutie alebo tento prístup sám o sebe trestným činom, trestná zodpovednosť sa aj naďalej riadi príslušným vnútroštátnym právom.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES z 21. mája 2008 o určitých aspektoch mediácie v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 136, 24.5.2008, s. 3).

▼B

4. Akákoľvek iná prípadná zodpovednosť nahlasujúcich osôb, ktorá vznikla v dôsledku konania alebo opomenutia, ktoré nesúvisia s nahlásením alebo zverejnením alebo ktoré nie sú nevyhnutné na odhalenie porušenia podľa tejto smernice, sa naďalej riadi príslušným právom Únie alebo vnútroštátnym právom.

5. V konaniach pred súdom alebo iným orgánom týkajúcich sa ujmy, ktorú utrpela nahlasujúca osoba, a za predpokladu, že táto osoba preukáže, že nahlásila alebo zverejnila informácie a utrpela ujmu, sa predpokladá, že táto ujma bola spôsobená odvetným opatrením za nahlásenie alebo zverejnenie informácií. V takých prípadoch je úlohou osoby, ktorá prijala opatrenie, ktoré spôsobilo ujmu, preukázať, že uvedené opatrenie bolo založené na riadne opodstatnených dôvodoch.

6. Osoby uvedené v článku 4 musia mať podľa potreby prístup k nápravným opatreniam proti odvetným opatreniam vrátane predbežného opatrenia až do ukončenia súdneho konania, a to v súlade s vnútroštátnym právom.

7. V súdnych konaniach vrátane konaní týkajúcich sa poškodzovania dobrého mena, porušenia autorského práva, porušenia povinnosti mlčanlivosti, porušenia pravidiel ochrany údajov, sprístupnenia obchodného tajomstva alebo nárokov týkajúcich sa žiadostí o náhradu podľa súkromného, verejného, alebo kolektívneho pracovného práva nevzniká osobám uvedeným v článku 4 žiaden druh zodpovednosti z dôvodu nahlásenia alebo zverejnenia informácií podľa tejto smernice. Uvedené osoby majú právo podať na základe nahlásenia alebo zverejnenia informácií návrh na zamietnutie žaloby, ak sa odôvodnene domnievali, že nahlásenie alebo zverejnenie informácií bolo nevyhnutné na odhalenie porušenia podľa tejto smernice.

Ak osoba nahlási alebo zverejní informácie o porušeníach patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a uvedené informácie zahŕňajú obchodné tajomstvá a ak uvedená osoba spĺňa podmienky ustanovené v tejto smernici, považuje sa takéto nahlásenie alebo zverejnenie informácií za zákonné v zmysle podmienok uvedených v článku 3 ods. 2 smernice (EÚ) 2016/943.

8. Členské štáty prijímú v súlade s vnútroštátnym právom opatrenia potrebné na zabezpečenie uvedenej nápravy a poskytnutia plnej náhrady za ujmu, ktorú utrpeli osoby uvedené v článku 4.

Článok 22

Opatrenia na ochranu dotknutých osôb

1. Členské štáty v súlade s chartou zabezpečia, aby dotknuté osoby v plnej miere požívali právo na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces, ako aj prezumpciu neviny a právo na obhajobu vrátane práva na vypočutie a práva na prístup k spisu.

2. Príslušné orgány v súlade s vnútroštátnym právom zabezpečia, aby bola totožnosť dotknutých osôb chránená dovtedy, kým prebieha vyšetrovanie vedené z dôvodu tohto nahlásenia alebo zverejnenia.

3. Pravidlá stanovené v článkoch 12, 17 a 18, pokiaľ ide o ochranu totožnosti nahlasujúcich osôb, sa vzťahujú aj na ochranu totožnosti dotknutých osôb.

▼B*Článok 23***Sankcie**

1. Členské štáty ustanovia účinné, primerané a odrádzajúce sankcie uplatniteľné na fyzické alebo právnické osoby, ktoré:

- a) bránia alebo sa pokúšajú zabrániť nahlasovaniu;
- b) prijímajú odvetné opatrenia voči osobám uvedeným v článku 4;
- c) podávajú šikanózne žaloby proti osobám uvedeným v článku 4;
- d) porušujú povinnosť zachovávať dôvernosť informácií o totožnosti nahlasujúcich osôb, ako je uvedené v článku 16.

2. Členské štáty ustanovia účinné, primerané a odrádzajúce sankcie uplatniteľné na nahlasujúce osoby, ak sa preukáže, že vedome nahlásili alebo zverejnili nepravdivé informácie. Členské štáty tiež v súlade s vnútroštátnym právom ustanovia opatrenia na náhradu ujmy spôsobenej takýmito nahláseniami alebo zverejneniami informácií.

*Článok 24***Zákaz vzdania sa práv a prostriedkov nápravy**

Členské štáty zabezpečia, aby nebolo možné vzdať sa práv a prostriedkov nápravy ustanovených podľa tejto smernice ani ich obmedziť žiadnou dohodou, stratégiou, formou či podmienkou zamestnania vrátane rozhodcovskej doložky pre prípad sporu.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA*Článok 25***Priaznivejšie zaobchádzanie a doložka zákazu zníženia úrovne ochrany**

1. Členské štáty môžu zaviesť alebo zachovať ustanovenia, ktoré sú pre práva nahlasujúcich osôb priaznivejšie ako ustanovenia, ktoré sú stanovené v tejto smernici, a to bez toho, aby tým bol dotknutý článok 22 a článok 23 ods. 2.

2. Vykonávanie tejto smernice nesmie byť za žiadnych okolností dôvodom na zníženie úrovne ochrany, ktorú už členské štáty priznávajú v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

*Článok 26***Transpozícia a prechodné obdobie**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 17. decembra 2021.

▼B

2. Odchyľne od odseku 1, pokiaľ ide o právne subjekty v súkromnom sektore s 50 až 249 pracovníkmi, uvedú členské štáty do 17. decembra 2023 do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s povinnosťou zriadiť interné kanály nahlasovania podľa článku 8 ods. 3.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach uvedených v odsekoch 1 a 2 alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

*Článok 27***Podávanie správ, hodnotenie a preskúmanie**

1. Členské štáty poskytnú Komisii všetky príslušné informácie týkajúce sa vykonávania a uplatňovania tejto smernice. Komisia na základe poskytnutých informácií predloží Európskemu parlamentu a Rade do 17. decembra 2023 správu o vykonávaní a uplatňovaní tejto smernice.

2. Bez toho, aby boli dotknuté oznamovacie povinnosti stanovené v iných právnych aktoch Únie, členské štáty každoročne zasielajú tieto štatistiky o nahláseniach uvedených v kapitole III Komisii, podľa možnosti v súhrnnej podobe, ak sú dostupné na ústrednej úrovni v dotknutom členskom štáte:

- a) počet nahlásení, ktoré prijali príslušné orgány;
- b) počet vyšetrovaní a konaní, ktoré boli začaté na základe týchto nahlásení, a ich dosiahnutý výsledok, a
- c) ak sa zistila, tak odhadovaná finančná škoda, a sumy navrátené na základe vyšetrovaní a konaní súvisiacich s nahlásenými porušeniami.

3. Komisia so zreteľom na svoju správu predloženú podľa odseku 1 a štatistiky členských štátov zasielané podľa odseku 2 predloží do 17. decembra 2025 Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi vplyv vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje táto smernica. V správe sa vyhodnotí spôsob fungovania tejto smernice a posúdi sa potreba ďalších opatrení, prípadne vrátane zmien s cieľom rozšíriť rozsah pôsobnosti tejto smernice na ďalšie akty Únie alebo oblasti, najmä zlepšiť pracovné prostredie v záujme bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci a pracovné podmienky.

Popri posúdení uvedenom v prvom pododseku sa v správe vyhodnotí, ako členské štáty využili existujúce mechanizmy spolupráce v rámci svojich povinností prijímať následné opatrenia v nadväznosti na nahlásenia o porušeníach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a všeobecnejšie, ako spolupracujú v prípadoch porušení s cezhraničným rozmerom.

4. Komisia zverejní správy uvedené v odsekoch 1 a 3 a zaisť ich ľahkú dostupnosť.

▼B

Článok 28

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 29

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

PRÍLOHA

Časť I

A. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod i) – verejné obstarávanie:

1. Procesné pravidlá verejného obstarávania, udeľovania koncesíí, zadávania zákaziek v oblasti obrany a bezpečnosti a zadávania zákaziek subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a iných zákaziek, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:

i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesíí (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 1);

ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 65);

iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 243);

iv) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/81/ES z 13. júla 2009 o koordinácii postupov pre zadávanie určitých zákaziek na práce, zákaziek na dodávku tovaru a zákaziek na služby verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi v oblastiach obrany a bezpečnosti a o zmene a doplnení smerníc 2004/17/ES a 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 216, 20.8.2009, s. 76).

2. Postupy preskúmania upravené v týchto právnych predpisoch:

i) smernica Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992, ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov Spoločenstva, o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore (Ú. v. ES L 76, 23.3.1992, s. 14);

ii) smernica Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 33).

B. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod ii) – finančné služby, produkty a trhy a predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu:

Pravidlá stanovujúce regulačný rámec a rámec dohľadu a ochranu spotrebiteľa a investora v rámci trhov finančných služieb a kapitálových trhov Únie, bankových, úverových, investičných, poisťovacích a zaistovacích produktov a produktov pracovného alebo osobného dôchodkového poistenia, cenných papierov, investičných fondov, platobných služieb a činností uvedených v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338), ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:

i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7);

▼B

- ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1);
- iii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 236/2012 zo 14. marca 2012 o predaji nakrátko a určitých aspektoch swapov na úverové zlyhanie (Ú. v. EÚ L 86, 24.3.2012, s. 1);
- iv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 345/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch rizikového kapitálu (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 1);
- v) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 346/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch sociálneho podnikania (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 18);
- vi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 60, 28.2.2014, s. 34);
- vii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014 zo 16. apríla 2014 o osobitných požiadavkách týkajúcich sa štatutárneho auditu subjektov verejného záujmu a zrušení rozhodnutia Komisie 2005/909/ES (Ú. v. EÚ L 158, 27.5.2014, s. 77);
- viii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 84);
- ix) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35);
- x) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie (Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004, s. 12);
- xi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES z 11. júla 2007 o výkone určitých práv akcionárov spoločností registrovaných na regulovanom trhu (Ú. v. EÚ L 184, 14.7.2007, s. 17);
- xii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38);
- xiii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1);
- xiv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 z 8. júna 2016 o indexoch používaných ako referenčné hodnoty vo finančných nástrojoch a finančných zmluvách alebo na meranie výkonnosti investičných fondov, ktorým sa menia smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 596/2014 (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2016, s. 1);

▼B

- xv) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1);
- xvi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190);
- xvii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Ú. v. EÚ L 35, 11.2.2003, s. 1);
- xviii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 149);
- xix) smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES z 3. marca 1997 o systémoch náhrad pre investorov (Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22);
- xx) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1);

▼M1

- xxi) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 o európskych poskytovateľoch služieb hromadného financovania pre podnikanie a o zmene nariadenia (EÚ) 2017/1129 a smernice (EÚ) 2019/1937 (Ú. v. EÚ L 347, 20.10.2020, s. 1).

▼B

- C. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod iii) – bezpečnosť a zhoda výrobkov:
1. Požiadavky na bezpečnosť a zhodu pre výrobky umiestňované na trh Únie, ako sú vymedzené a upravené v týchto právnych predpisoch:
 - i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4);
 - ii) harmonizačné právne predpisy Únie týkajúce sa výrobkov, vrátane požiadaviek na označovanie, okrem potravín, krmiva, liekov na humánne a veterinárne použitie, živých rastlín a zvierat, produktov ľudského pôvodu a produktov rastlinného a živočíšneho pôvodu, ktoré priamo súvisia s ich budúcim rozmnožovaním, ako sa uvádzajú v prílohách I a II k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1020 z 20. júna 2019 o dohľade nad trhom a súlade výrobkov a o zmene smernice 2004/42/ES a nariadení (ES) č. 765/2008 a (EÚ) č. 305/2011 (Ú. v. EÚ L 169, 25.6.2019, s. 1);

▼B

- iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (rámcová smernica) (Ú. v. EÚ L 263, 9.10.2007, s. 1).
2. Pravidlá uvádzania citlivých a nebezpečných výrobkov na trh a ich používania, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/43/ES zo 6. mája 2009 o zjednodušení podmienok pre transfery výrobkov obranného priemyslu v rámci Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 146, 10.6.2009, s. 1);
 - ii) smernica Rady 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní (Ú. v. ES L 256, 13.9.1991, s. 51);
 - iii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 98/2013 z 15. januára 2013 o uvádzaní prekursorov výbušnín na trh a ich používaní (Ú. v. EÚ L 39, 9.2.2013, s. 1).
- D. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod iv) – bezpečnosť dopravy:
1. Požiadavky na bezpečnosť v sektore železničnej dopravy, ako sú upravené smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/798 z 11. mája 2016 o bezpečnosti železníc (Ú. v. EÚ L 138, 26.5.2016, s. 102).
2. Požiadavky na bezpečnosť v sektore civilného letectva, ako sú upravené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 996/2010 z 20. októbra 2010 o vyšetrení a prevencii nehôd a incidentov v civilnom letectve a o zrušení smernice 94/56/ES (Ú. v. EÚ L 295, 12.11.2010, s. 35).
3. Požiadavky na bezpečnosť v sektore cestnej dopravy, ako sú upravené v týchto právnych predpisoch:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/96/ES z 19. novembra 2008 o riadení bezpečnosti cestnej infraštruktúry (Ú. v. EÚ L 319, 29.11.2008, s. 59);
 - ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/54/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych bezpečnostných požiadavkách na tunely v transeurópskej cestnej sieti (Ú. v. EÚ L 167, 30.4.2004, s. 39);
 - iii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES (Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 51).
4. Požiadavky na bezpečnosť v sektore námornej dopravy, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 391/2009 z 23. apríla 2009 o spoločných pravidlách a normách pre organizácie vykonávajúce inšpekcie a prehliadky lodí (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 11);
 - ii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 z 23. apríla 2009 o zodpovednosti osobných prepravcov v preprave po mori v prípade nehôd (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 24);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/90/EÚ z 23. júla 2014 o vybavení námorných lodí a o zrušení smernice Rady 96/98/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 146);

▼B

- iv) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/18/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa ustanovujú základné zásady upravujúce vyšetrowanie nehôd v sektore námornej dopravy a ktorou sa mení a doplňa smernica Rady 1999/35/ES a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/59/ES (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 114);
 - v) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/106/ES z 19. novembra 2008 o minimálnej úrovni prípravy námorníkov (Ú. v. EÚ L 323, 3.12.2008, s. 33);
 - vi) smernica Rady 98/41/ES z 18. júna 1998 o registrácii osôb na palubách osobných lodí plávajúcich do prístavov alebo z prístavov členských štátov Spoločenstva (Ú. v. ES L 188, 2.7.1998, s. 35);
 - vii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/96/ES zo 4. decembra 2001 stanovujúca harmonizované požiadavky a postupy pri bezpečnej nakládke a vykládke lode na hromadný náklad (Ú. v. ES L 13, 16.1.2002, s. 9).
5. Bezpečnostné požiadavky, ako sú upravené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES z 24. septembra 2008 o vnútrozemskej preprave nebezpečného tovaru (Ú. v. EÚ L 260, 30.9.2008, s. 13).

E. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod v) – ochrana životného prostredia:

1. Akýkoľvek trestný čin proti ochrane životného prostredia, ako sa upravuje v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES z 19. novembra 2008 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 28), alebo akékoľvek protiprávne správanie, ktorým sa porušujú právne predpisy stanovené prílohách k smernici 2008/99/ES.
2. Pravidlá týkajúce sa životného prostredia a klímy, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
 - i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a doplňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32);
 - ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a doplňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1);
 - iv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 13);
 - v) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2001 z 11. decembra 2018 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 82).

▼B

3. Pravidlá týkajúce sa udržateľného rozvoja a odpadového hospodárstva, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3);
 - ii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1257/2013 z 20. novembra 2013 o recyklácii lodí a o zmene nariadenia (ES) č. 1013/2006 a smernice 2009/16/ES (Ú. v. EÚ L 330, 10.12.2013, s. 1);
 - iii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 649/2012 zo 4. júla 2012 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 60).
4. Pravidlá týkajúce sa znečistenia mora a ovzdušia a znečistenia hlukom, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/94/ES z 13. decembra 1999 o dostupnosti spotrebiteľských informácií o spotrebe paliva a emisiách CO₂ pri predaji nových osobných automobilov (Ú. v. ES L 12, 18.1.2000, s. 16);
 - ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/81/ES z 23. októbra 2001 o národných emisných stropoch pre určité látky znečisťujúce ovzdušie (Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 22);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/49/ES z 25. júna 2002, ktorá sa týka posudzovania a riadenia environmentálneho hluku (Ú. v. ES L 189, 18.7.2002, s. 12);
 - iv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 782/2003 zo 14. apríla 2003 o zákaze organocinických zlúčenín na lodiach (Ú. v. EÚ L 115, 9.5.2003, s. 1);
 - v) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd (Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56);
 - vi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/35/ES zo 7. septembra 2005 o znečisťovaní mora z lodí a o zavedení sankcií za porušenia (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 11);
 - vii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1);
 - viii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/33/ES z 23. apríla 2009 o podpore ekologických a energeticky úsporných vozidiel cestnej dopravy (Ú. v. EÚ L 120, 15.5.2009, s. 5);
 - ix) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 1);
 - x) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 zo 16. septembra 2009 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu (Ú. v. EÚ L 286, 31.10.2009, s. 1);

▼B

- xi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/126/ES z 21. októbra 2009 o II. stupni rekuperácie benzínových pár pri čerpaní pohonných látok do motorových vozidiel na čerpacích staniciach (Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 36);
 - xii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa stanovujú emisné normy pre nové ľahké úžitkové vozidlá ako súčasť integrovaného prístupu Únie na zníženie emisií CO₂ z ľahkých vozidiel (Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 1);
 - xiii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014, s. 1);
 - xiv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/757 z 29. apríla 2015 o monitorovaní, nahlasovaní a overovaní emisií oxidu uhličitého z námornej dopravy a o zmene smernice 2009/16/ES (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 55);
 - xv) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2193 z 25. novembra 2015 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia zo stredne veľkých spaľovacích zariadení (Ú. v. EÚ L 313, 28.11.2015, s. 1).
5. Pravidlá týkajúce sa ochrany vody a vodohospodárstvo a ochrany a obhospodarovania pôdy, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/60/ES z 23. októbra 2007 o hodnotení a manažmente povodňových rizík (Ú. v. EÚ L 288, 6.11.2007, s. 27);
 - ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/105/ES zo 16. decembra 2008 o environmentálnych normách kvality v oblasti vodnej politiky, o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a o zmene a doplnení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 84);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2012, s. 1).
6. Pravidlá týkajúce sa ochrany prírody a biodiverzity, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) nariadenie Rady (ES) č. 1936/2001 z 27. septembra 2001 ustanovujúce kontrolné opatrenia uplatniteľné v rybolove na určité zásoby silno sťahovavých rýb (Ú. v. ES L 263, 3.10.2001, s. 1);
 - ii) nariadenie Rady (ES) č. 812/2004 z 26. apríla 2004, ktorým sa stanovujú opatrenia týkajúce sa náhodných úlovkov veľrybovitých cicavcov (veľrýb) v loviskách rýb a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 88/98 (Ú. v. EÚ L 150, 30.4.2004, s. 12);
 - iii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 zo 16. septembra 2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (Ú. v. EÚ L 286, 31.10.2009, s. 36);
 - iv) nariadenie Rady (ES) č. 734/2008 z 15. júla 2008 o ochrane citlivých morských ekosystémov na otvorenom mori pred nepriaznivými vplyvmi rybárskeho výstroja na lov pri dne (Ú. v. EÚ L 201, 30.7.2008, s. 8);

▼B

- v) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, 26.1.2010, s. 7);
 - vi) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 995/2010 z 20. októbra 2010 ktorým sa ustanovujú povinnosti hospodárskych subjektov uvádzajúcich na trh drevo a výrobky z dreva (Ú. v. EÚ L 295, 12.11.2010, s. 23);
 - vii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1143/2014 z 22. októbra 2014 o prevencii a manažmente introdukcie a šírenia invázných nepôvodných druhov (Ú. v. EÚ L 317, 4.11.2014, s. 35).
7. Pravidlá týkajúce sa chemikálií, ako sú upravené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).
8. Pravidlá týkajúce sa produktov ekologickej poľnohospodárskej výroby, ako sú stanovené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/848 z 30. mája 2018 o ekologickej poľnohospodárskej výrobe a označovaní produktov ekologickej poľnohospodárskej výroby a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 (Ú. v. EÚ L 150, 14.6.2018, s. 1).
- F. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod vi) – ochrana pred žiarením a jadrová bezpečnosť
- Pravidlá týkajúce sa jadrovej bezpečnosti, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) smernica Rady 2009/71/Euratom z 25. júna 2009, ktorou sa zriaďuje rámec Spoločenstva pre jadrovú bezpečnosť jadrových zariadení (Ú. v. EÚ L 172, 2.7.2009, s. 18);
 - ii) smernica Rady 2013/51/Euratom z 22. októbra 2013, ktorou sa stanovujú požiadavky na ochranu zdravia obyvateľstva vzhľadom na rádioaktívne látky obsiahnuté vo vode určenej na ľudskú spotrebu (Ú. v. EÚ L 296, 7.11.2013, s. 12);
 - iii) smernica Rady 2013/59/Euratom z 5. decembra 2013, ktorou sa stanovujú základné bezpečnostné normy ochrany pred nebezpečenstvami vznikajúcimi v dôsledku ionizujúceho žiarenia a ktorou sa zrušujú smernice 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom a 2003/122/Euratom (Ú. v. EÚ L 13, 17.1.2014, p. 1);
 - iv) smernica Rady 2011/70/Euratom z 19. júla 2011, ktorou sa zriaďuje rámec Spoločenstva pre zodpovedné a bezpečné nakladanie s vyhoretým palivom a rádioaktívnym odpadom (Ú. v. EÚ L 199, 2.8.2011, s. 48);
 - v) smernica Rady 2006/117/Euratom z 20. novembra 2006 o dozore a kontrole pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového palíva (Ú. v. EÚ L 337, 5.12.2006, s. 21);
 - vi) nariadenie Rady (Euratom) 2016/52 z 15. januára 2016, ktorým sa stanovujú najvyššie prípustné hodnoty rádioaktívnej kontaminácie v potravinách a krmivách spôsobenej jadrovou haváriou alebo iným prípadom radiačného ohrozenia a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (Euratom) č. 3954/87 a nariadenia Komisie (Euratom) č. 944/89 a (Euratom) č. 770/90 (Ú. v. EÚ L 13, 20.1.2016, s. 2);

▼B

- vii) nariadenie Rady (Euratom) č. 1493/93 z 8. júna 1993 o prepravách rádioaktívnych látok medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 148, 19.6.1993, s. 1).
- G. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod vii) – bezpečnosť potravín a krmív, zdravie a dobré životné podmienky zvierat:
1. Právne predpisy Únie v oblasti potravín a krmiva, ktoré sa riadia všeobecnými zásadami a požiadavkami, ako sú vymedzené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).
 2. Zdravie zvierat, ako je stanovené v týchto právnych predpisoch:
 - i) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/429 z 9. marca 2016 o prenosných chorobách zvierat a zmene a zrušení určitých aktov v oblasti zdravia zvierat („právna úprava v oblasti zdravia zvierat“) (Ú. v. EÚ L 84, 31.3.2016, s. 1);
 - ii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 1).
 3. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/625 z 15. marca 2017 o úradných kontrolách a iných úradných činnostiach vykonávaných na zabezpečenie uplatňovania potravinového a krmivového práva a pravidiel pre zdravie zvierat a dobré životné podmienky zvierat, pre zdravie rastlín a pre prípravky na ochranu rastlín, o zmene nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EÚ) č. 1151/2012, (EÚ) č. 652/2014, (EÚ) 2016/429 a (EÚ) 2016/2031, nariadení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a smerníc Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, smerníc Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutia Rady 92/438/EHS (nariadenie o úradných kontrolách) (Ú. v. EÚ L 95, 7.4.2017, s. 1).
 4. Pravidlá a normy ochrany a dobrých životných podmienok zvierat, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
 - i) smernica Rady 98/58/ES z 20. júla 1998 o ochrane zvierat chovaných na hospodárske účely (Ú. v. ES L 221, 8.8.1998, s. 23);
 - ii) nariadenie Rady (ES) č. 1/2005 z 22. decembra 2004 o ochrane zvierat počas prepravy a s ňou súvisiacich činností a o zmene a doplnení smerníc 64/432/EHS a 93/119/ES a nariadenia (ES) č. 1255/97 (Ú. v. EÚ L 3, 5.1.2005, s. 1);
 - iii) nariadenie Rady (ES) č. 1099/2009 z 24. septembra 2009 o ochrane zvierat počas usmrcovania (Ú. v. EÚ L 303, 18.11.2009, s. 1);

▼B

- iv) smernica Rady 1999/22/ES z 29. marca 1999 o chove voľne žijúcich živočíchov v zoológických záhradách (Ú. v. ES L 94, 9.4.1999, s. 24);
- v) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/63/EÚ z 22. septembra 2010 o ochrane zvierat používaných na vedecké účely (Ú. v. EÚ L 276, 20.10.2010, s. 33).

H. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod viii) – verejné zdravie:

1. Opatrenia, ktorými sa stanovujú vysoké normy pre kvalitu a bezpečnosť orgánov a látok ľudského pôvodu, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:

- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/98/ES z 27. januára 2003, ktorou sa stanovujú normy kvality a bezpečnosti pre odber, skúšanie, spracovanie, uskladňovanie a distribúciu ľudskej krvi a zložiek krvi a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES (Ú. v. EÚ L 33, 8.2.2003, s. 30);

- ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/23/ES z 31. marca 2004 ustanovujúca normy kvality a bezpečnosti pri darovaní, odoberaní, testovaní, spracovávaní, konzervovaní, skladovaní a distribúcii ľudských tkanív a buniek (Ú. v. EÚ L 102, 7.4.2004, s. 48);

- iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/53/EÚ zo 7. júla 2010 o normách kvality a bezpečnosti ľudských orgánov určených na transplantáciu (Ú. v. EÚ L 207, 6.8.2010, p. 14).

2. Opatrenia, ktorými sa stanovujú vysoké normy pre kvalitu a bezpečnosť liekov a zdravotníckych pomôcok, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:

- i) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 zo 16. decembra 1999 o liekoch na ojedinelé ochorenia (Ú. v. ES L 18, 22.1.2000, s. 1);

- ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67);

- iii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/6 z 11. decembra 2018 o veterinárnych liekoch a o zrušení smernice 2001/82/ES (Ú. v. EÚ L 4, 7.1.2019, s. 43);

- iv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 z 31. marca 2004, ktorým sa stanovujú postupy Spoločenstva pri povoľovaní liekov na humánne použitie a na veterinárne použitie a pri vykonávaní dozoru nad týmito liekmi a ktorým sa zriaďuje Európska agentúra pre lieky (Ú. v. EÚ L 136, 30.4.2004, s. 1);

- v) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 z 12. decembra 2006 o liekoch na pediatrické použitie, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1768/92, smernica 2001/20/ES, smernica 2001/83/ES a nariadenie (ES) č. 726/2004 (Ú. v. EÚ L 378, 27.12.2006, s. 1);

▼B

- vi) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 z 13. novembra 2007 o liekoch na inovatívnu liečbu, ktorým sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES a nariadenie (ES) č. 726/2004 (Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 121);
 - vii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 536/2014 zo 16. apríla 2014 o klinickom skúšaní liekov na humánne použitie, ktorým sa zrušuje smernica 2001/20/ES (Ú. v. EÚ L 158, 27.5.2014, s. 1).
3. Práva pacientov, ako sa upravujú v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti (Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 45).
4. Výroba, prezentácia a predaj tabakových a súvisiacich výrobkov, ako sa upravujú v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 1).
- I. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod ix) – ochrana spotrebiteľa:
- Práva spotrebiteľov a ochrana spotrebiteľa, ako sú stanovené v týchto právnych predpisoch:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi (Ú. v. ES L 80, 18.3.1998, s. 27);
 - ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 1);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 28);
 - iv) smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12);
 - v) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES (Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16);
 - vi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22);

▼B

- vii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66);
 - viii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64);
 - ix) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/92/EÚ z 23. júla 2014 o porovnateľnosti poplatkov za platobné účty, o presune platobných účtov a o prístupe k platobným účtom so základnými funkciami (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 214).
- J. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod x) – ochrana súkromia a osobných údajov a bezpečnosť sietí a informačných systémov:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37);
 - ii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1148 zo 6. júla 2016 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne bezpečnosti sietí a informačných systémov v Únii (Ú. v. EÚ L 194, 19.7.2016, s. 1);

▼M2

- iv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/1925 zo 14. septembra 2022 o súťažeschopných a spravodlivých trhoch digitálneho sektora a o zmene smerníc (EÚ) 2019/1937 a (EÚ) 2020/1828 (akt o digitálnych trhoch) (Ú. v. EÚ L 265, 21.9.2022, s. 1).

▼B**Časť II**

V článku 3 ods. 1 sa odkazuje na tieto právne predpisy Únie:

- A. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod ii) – finančné služby, produkty a trhy a predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu:
1. Finančné služby:
 - i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32);
 - ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341 zo 14. decembra 2016 o činnostiach inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (IZDZ) a o dohľade nad nimi (Ú. v. EÚ L 354, 23.12.2016, s. 37);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných záznamov a konsolidovaných účtovných záznamov, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a ktorou sa zrušuje smernica Rady 84/253/EHS (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87);

▼B

- iv) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 1);
- v) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338);
- vi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349);
- vii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnanosti transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1);
- viii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2014 z 26. novembra 2014 o dokumentoch s kľúčovými informáciami pre štrukturalizované retailové investičné produkty a investičné produkty založené na poistení (PRIIP) (Ú. v. EÚ L 352, 9.12.2014, s. 1);
- ix) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2365 z 25. novembra 2015 o transparentnosti transakcií financovania prostredníctvom cenných papierov a opätovného použitia a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 1);
- x) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/97 z 20. januára 2016 o distribúcii poistenia (Ú. v. EÚ L 26, 2.2.2016, s. 19);
- xi) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1129 zo 14. júna 2017 o prospekte, ktorý sa má uverejniť pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie na regulovanom trhu, a o zrušení smernice 2003/71/ES (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2017, s. 12).

2. Predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu:

- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73);
- ii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/847 z 20. mája 2015 o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1781/2006 (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 1).

B. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod iv) – bezpečnosť dopravy:

- i) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 376/2014 z 3. apríla 2014 o ohlasovaní udalostí, ich analýze a na ne nadväzujúcich opatreniach v civilnom letectve, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 996/2010 a ktorým sa zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/42/ES a nariadenia Komisie (ES) č. 1321/2007 a (ES) č. 1330/2007 (Ú. v. EÚ L 122, 24.4.2014, s. 18);

▼B

- ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/54/EÚ z 20. novembra 2013 o určitých zodpovednostiach vlajkového štátu za plnenie Dohovoru o pracovných normách v námornej doprave z roku 2006 a jeho presadzovanie (Ú. v. EÚ L 329, 10.12.2013, s. 1);
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/16/ES z 23. apríla 2009 o štátnej prístavnej kontrole (Ú. v. EÚ L 131, 28.5.2009, s. 57).
- C. Článok 2 ods. 1 písm. a) bod v) – ochrana životného prostredia:
- i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/30/EÚ z 12. júna 2013 o bezpečnosti vyhľadávania, prieskumu a ťažby ropy a zemného plynu na mori a o zmene smernice 2004/35/ES (Ú. v. EÚ L 178, 28.6.2013, s. 66).